

- проведение независимого аудита деятельности предприятий жилищно-коммунального хозяйства;
- предоставление льгот и сниженной процентной ставки по кредитам компаниям, работающим в сфере ЖКХ;
- создание развитой конкурентной среды на рынке обслуживания жилья;
- внедрение комплексной реконструкции устаревшего жилищного фонда с привлечением инвесторов-застройщиков на конкурсной основе;
- разработка и утверждение методических рекомендаций по совершенствованию развития и реформирования жилищно-коммунального хозяйства;
- обеспечение современного научно-технологического уровня проектирования и внедрения сложных проектов и программ в отдельных отраслях ЖКХ;
- повышение роли органов местного самоуправления в обеспечении населения и других потребителей качественными услугами, а также повышение ответственности предприятий всех форм собственности, которые работают на рынке жилищно-коммунальных услуг;
- оснащенность необходимой техникой, разработка новых технологий в сфере ЖКХ;
- повышение эффективности использования энергоносителей и других ресурсов, радикальное снижение энергоемкости производства в сфере ЖКХ;
- повышение энергоэффективности зданий, создание стимулов и условий для перехода на рациональное использование и экономное расходование энергоресурсов;
- обеспечение надлежащей оплаты труда, гарантирование социальных стандартов работникам жилищно-коммунальной сферы с целью привлечения высококвалифицированных специалистов для работы в сфере ЖКХ и т.д.

Модернизация жилищно-коммунального хозяйства позволит обеспечить повышение эффективности функционирования и восстановление жилищно-коммунальной инфраструктуры.

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УСПІШНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЄКТІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ГАЛУЗІ ЖИТЛОВО- КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

В. Ю. ГАРБАРИНІНА, аспірант кафедри економічної політики та економіки праці Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, м. Львів

Технічний стан комунальної інфраструктури в Україні з кожним роком погіршується і потребує величезних інвестицій. Забезпечити їх виключно за

рахунок залучення коштів державного та місцевих бюджетів у середньостроковій перспективі буде неможливо. Тому вирішення фінансово-економічних проблем житлово-комунального господарства (ЖКГ) в регіонах лежать у площині активізації застосування механізмів державно-приватного партнерства (ДПП). Результати аналізу зарубіжного досвіду управління ЖКГ підтверджують, що державно-приватне партнерство – перспективний механізм вирішення житлово-комунальних проблем і може бути адаптований до сучасних українських умов.

За результатами офіційної статистики, в регіонах України на основі державно-приватного партнерства розпочато реалізацію низки проектів щодо об'єктів житлово-комунальної інфраструктури. Однак, цей досвід не є позитивним. Більшість з об'єктів передані приватному сектору в оренду і не передбачають проведення їх модернізації. Договорів концесії укладено дуже мало, в основному вони знаходяться на початковій стадії реалізації щодо невеликих об'єктів. Залучені у проекти інвестиційні кошти не передбачають комплексної модернізації об'єктів комунальної інфраструктури, а вирішують лише окремі проблеми.

Слід зазначити, що на регіональному рівні застосування державно-приватного партнерства у галузі ЖКГ супроводжується низкою практичних проблем, зокрема:

- недостатня привабливість для приватних інвесторів значної частини об'єктів, на яких передбачається реалізація проектів ДПП;
- відсутність навичок щодо підготовки та реалізації проектів ДПП та недостатня кваліфікація представників влади і бізнесу в даній сфері;
- складна схема проведення державних закупівель, що сприяє непрозорості та корупційності цього процесу і потенційно не приваблює приватних інвесторів до участі у спільних проектах регіонального рівня;
- законодавча недосконалість механізмів застосування на рівні регіонів типових документів (процедури проведення конкурсу, типового договору з приватним партнером, форми оцінки ризиків, моніторингу реалізації проекту) для створення й управління державно-приватним партнерством.

Для успішного практичного впровадження проектів ДПП у житлово-комунальному господарстві на регіональному рівні необхідно:

- виробити єдину концепцію регіонального розвитку державно-приватного партнерства у галузі ЖКГ на короткострокову та середньострокову перспективи;
- визначити перелік об'єктів ЖКГ, які доцільно передати в оренду та концесію приватному бізнесу для реалізації проектів ДПП;
- спростити процедуру оформлення типових документів для реалізації проектів ДПП на рівні регіону;
- провести навчання та інформаційну роботу з представниками виконавчої влади та бізнесу щодо просування державно-приватного партнерства у сфері ЖКГ.

Таким чином, застосування механізму ДПП у житлово-комунальній сфері вирішить питання фінансування та розвитку ЖКГ, але для цього необхідно, щоб даний механізм якнайшвидше був вбудований в систему управління комунальним господарством регіону. Крім того, зазначене партнерство позитивно вплине на ефективність системи державного управління, забезпечуючи оптимальнішу модель реалізації функцій державної та місцевої влади.

ПРИНЦИП ЄДНОСТІ ЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ І ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНИХ ЗАСАД У РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

В. П. РЕШЕТИЛО , д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри економічної теорії Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Без переходу до нової моделі соціальної політики, розвитку соціальної сфери та поліпшення соціального становища населення України неможливе розв'язання проблем розвитку сфери ЖКГ, оскільки ринкова вартість її послуг не може бути компенсована населенням без формування ринкової вартості робочої сили та вирішення цілої низки соціальних проблем. Державно-приватне партнерство також не набуде високої ефективності без забезпечення соціальної стабільності та факторної продуктивності людського капіталу, без отримання належного рівня доходів економічно активним населенням, та надання необхідного соціального забезпечення для соціально незахищених верств населення. Реалізація принципу єдності централізованих і децентралізованих засад у проведенні ефективної соціальної політики означає децентралізацію і "роздержавлення" соціальної політики, перерозподіл повноважень в її здійсненні між центром і регіонами на користь останніх.

В основу здійснення соціальної політики має бути покладена така управлінська діяльність, яка виключатиме одноосібне, одностороннє ухвалення тих чи інших державних рішень у сфері соціального розвитку лише на вершині державної піраміди, механічне збільшення кількості рівнів у структурі управлінської ієрархії. Держава як суб'єкт соціальної політики має розробляти лише загальну філософію, основні принципи такої політики, стратегічні напрямки діяльності регіонів з регулювання процесів соціального буття, здійснювати координаційну діяльність у цій сфері, визначаючи в основному пріоритети серед найкардинальніших, глобальних проблем соціального розвитку. На локальному рівні основним суб'єктом здійснення соціальної політики має стати регіон, що реалізує таку політику за допомогою вільної творчої самоорганізації, саморегуляції місцевого соціального потенціалу. Нова концепція централізованого управління як механізму, інструменту здійснення соціальної політики має виходити з потреби розглядати регіон не лише як об'єкт, а як активний суб'єкт соціальної діяльності з високим рівнем саморегулювання місцевого соціально - економічного потенціалу. Це